

разореніе на села-та—и това не излѣзе на лъжж.

Дъждъ-тъ по-пристана; сине-то небе малко по малко ся разясняваше, за да направи прохладна земя-тъ, докжтъ ъж черно-то пощно було закры.

Миѡа ся день, миѡа ся два, работно время настана, нѣ ни единъ селениѡъ на работж не отива, всѣкой ся навѣрта у дома си; никой не смѣе да излѣзе отвънъ село-то. Жалостны ся слухове раздавать, че всичка-та Доброджа на огънь гори; на около села-та едно по едно запустяватъ. Голи Татары, покржтени изъ Доброджж бѣгатъ отъ наближаване-то на Рускы-тъ войскы, и отивать въ вжтрѣшны-тъ мѣста на Турско; тѣхна-та немилостива ржка нищо не жали: прѣзъ кое-то село прѣминжтъ разграбватъ, убивать и сичко на огънь прѣдавать. — Сжща-та сждба чакаше и село-то Ташъ-Авлж.

II.

ТАШЪ-АВЛЖ.

(Дядо-Ивановъ домъ).

Въ цѣлж равѡж Доброджж едваѡъ човѣкъ може да срѣщне село, повече ся виждатъ овчарскы стап,